

fældet, efter hvad det ærede Medlem læste op af Rigsdagstidenden for i Fjor. Hvis det er Meningen, at det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgtreds (Klausen), skal fortaas paa den Maade, kan jeg nok fatte noget af det, men saaledes er det jo ikke motiveret. Det er motiveret som et rent sagligt Forslag mod en ulovlig Foranstaltning. Men i saa Fald finder jeg det forunderligt, at man ikke fra den Side vil tage en hel Mængde andre Forslag op og gøre rent Bord over for Befolkningen. Jeg gjorde ogsaa i sin Tid og i rette Tid opmærksom paa, at noget saadant maatte ske, medens det ærede Medlem rent syntes at have glemt det, til han i det sidste Øjeblik i Brev tilskrev mig desangaaende og siden fik Lov til at indsende et Ændringsforslag. Jeg skal, som sagt, ikke komme videre ind paa de faldne Udtalelser og derved trække Debatten i Vangdrag, men jeg vil bestemt hævde, at jeg for mit Vedkommende — og jeg sender ikke noget til, at nogen af mine Partifæller staar anderledes — aldeles ikke har givet noget Løfte om at ville sørge for at faa Kjøbenhavns Befæstning ud af Verden eller stemme mod enhver Dre til Kjøbenhavns Befæstning. Jeg har rent og stærkt sagt til mine Vælgere, at de Foranstaltninger, der ere trufne, er det ikke saa let at skaffe ud af Verden, at de ikke maatte tro, at vi uden videre kunde vælte disse Foranstaltninger ved en Afstemning her i Rigsdagen. I den Henseende kan jeg henholde mig til, hvad der for er udtalt af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgtreds (N. Nielsen). — Der kunde i øvrigt være Anledning til at berøre en Del af de andre faldne Bemærkninger, men da Tiden er saa fremrykket, og da man vel sagtens nok kommer til at tale ved derom paa et senere Tidspunkt, skal jeg nu lade det ligge.

M. Klausen: Det er jo hovedsageligt fra Venstres Side, at Udtalelserne i denne Sag ere fremkomne. Højre har saa at sige ikke udtalt sig, og de moderate tie helt stille. Det er utvivlsomt saaledes, at Venstre i Aar har klarat Tingene saa udmærket, at de ikke behøve at sige noget. Men Venstre selv har gennem adskillige af sine Mænd følt sig forpligtet til at motivere sin Afstemning. Jeg synes, at man gennem disse Udtalelser ligesom har kunnet spore en ond Samvittighed. Der er faldet Udtalelser fra disse Folks Side, som have betegnet Fæstningen med de allerhaardeste og skarpeste Ord, saaledes som „denne ynkelige og elendige Befæstning, der vil ruinere Folket“, men desuagtet ville disse Mænd være med til at

bevilge 40,000 Kr. til dette ynkelige og elendige Kram, for at Befæstningen ikke skal, som Ministeren har frevet her i Anmærningerne, „geraade i Forsald“. Der er andre af Venstres Mænd, der have sagt, at de ville stemme for den Ændring, jeg har stillet om at stryge hele Beløbet. Det var saaledes Tilfældet med den ærede Rigsdagsmand for Bornholm Amts 2den Valgtreds (N. S. Jensen). Det ærede Medlem indrømmede, at dette var et Kardinalpunkt, og at han paa dette Kardinalpunkt vilde stille sig ud fra sit Parti og stemme imod dettes Forslag. Disse Udtalelser have kun kunnet glæde mig. — Jeg har læst den Tale igennem, som det ærede Medlem for Ringkøbing (S. C. Christensen) holdt ved Finanslovens Behandling i Fjor. Ved at sammenligne den Tale med den, som det ærede Medlem som Ordfører holdt i Begyndelsen af dette Møde i Dag, finder jeg, at Talen fra i Fjor er som det ene Piffeslag efter det andet ned over det ærede Medlems Ryg, man skulde ikke tro, at det kunde være den samme Mand, der har talt saaledes. Der maa da være foregaaet en stor Ændring med ham. Den ærede Ordfører rettede stærke Bebrejdelser imod mig og sagde bl. a., at i 230 Ændringsforslag stod jeg paa det samme Standpunkt, som den ærede Ordfører og hans Parti. Men er der noget forunderligt i det? Hvis det ærede Medlem vil læse sin og sit Partis Historie igennem, vil han se, at i hvor mangfoldige Ændringsforslag de end have staaet i skarp Modstrid med de moderate og Højre her i Salen, saa have de dog alligevel i mangfoldige Ændringsforslag staaet sammen med dem, ja, der vil maaske kunne paavises over 230 saadanne Tilfælde. For øvrigt vil jeg bede ærede Medlemmer af dette Ting huske paa, at jeg jo er kommen ind i Finansudvalget paa en helt anden Maade end f. Eks. den ærede Ordfører. Da den ærede Ordfører kom ind i Finansudvalget, stete det som Medlem af et stort Parti i dette Finansudvalg. Der havde han i Forvejen Venner og Meningsfæller siddende, som vare gammel kendte med Arbejdet i Finansudvalget, medens jeg, da jeg kom derind, stod ganske alene, og derfor synes jeg ikke, man med Rette kan forlange af mig, at jeg over for de mangfoldige Røster, som Finansloven omfatter, skulde have stillet en Række af Ændringsforslag fra den ene Ende til den anden og lave en helt ny Finanslov. Arbejdet har været i den Grad stort, ja, jeg kan næsten sige uoverkommeligt fra min Side. Saa jeg maa sige, at videre har jeg indtil Dato ikke kunnet naa trods den bedste Vilje fra min Side. Den ærede Ordfører sagde dernæst,